

τήρησιν ιεροσπουδαστηρίων (2,500,000) καὶ πρὸς ἐπιχορηγήσεις εἰς Καρδιναλίους (2,000,000).

* * Πολλὰ πειράματα ἐγένοντο ἐν Ῥωσσίᾳ πρὸς στερεοποίησιν τοῦ πετρελαίου, ὅπως καταστῆ οἰκονομικώτερα καὶ ἀκίνδυνος ἢ μεταφορὰ αὐτοῦ. Τὸ μάλιστα ἐπιτυχὸν φαίνεται τὸ ἐξῆς. Τὸ πετρελαίον θερμαίνεται καὶ προστίθεται εἰς αὐτὸ 1 μέχρι 3 0/0 σάπωνος ὃ σάπων ἀναλύεται ἐν τῷ πετρελαίῳ, ὅπερ ἅμα ψυχρανθῆ σχηματίζει μίγμα ἔχον τὴν στερεότητα πεπηγμένου λίπους. Τὸ τοιοῦτο πετρελαίον δὲν ἀνάπτει εὐκόλως, καίεται βραδέως καὶ χωρὶς καπνόν, παράγει πολλὴν θερμότητα καὶ ἀφίνει ὑποστάθμην μέλαιναν καὶ σκληρὰν 2 0/0.

* * Κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος συμπληροῦται αἰὼν ἄφ' ὅτου εἰσῆχθη εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ χρυσάνθεμον, καὶ ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ δαλία, ἣν πρώτη ἔφευρον ἡ μαρκησία Βιοῦτ.

* * Κατὰ τινὰ ὑπὸ τοῦ λιμέναρχείου Πειραιῶς ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀπογραφικὴν σημείωσιν, τὸ σύνολον τῶν ἱστοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ νηολόγιον Πειραιῶς ἀνέρχεται εἰς 424. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἔχουσι χωρητικότητα 32,607 τόνων καὶ πλήρωμα 2183 ἀνδρῶν.

ΣΤΙΧΟΙ

ΤΗ: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ Α.Μ.

1.

Ἐανθαῖς μὲ τ' ἀγριόκαιρα, γλυκειαῖς μὲ τοὺς χειμῶνες
Ἄνθου ἔστον κάμπο ἢ ἀνεμώνιας.

Ἄραϊοι μὲ τὰ βάσανα καὶ μὲ τὴ μαύρη τύχη
Ἄνθου ἔστον κόσμον αὐτὸν οἱ στίχοι.

Αὐτοὶ πλουτίζουν τὴ ζωὴ, τὰ νιάτα μας στολίζουν,
Κι' ὅταν ἀκόμα δὲν ἀξίζουν

Βρίσκουνε κάλλη δανεικὰ καὶ παίρνουν χάρες ξένας
Ἄπ' ταῖς δροσόπλυσταις παρθένας.

Αὐταῖς μᾶς δείχνουν τὴ ζωὴ ἄν ἐκκλησιᾶς εἰκόνα
Στεφανωτὴ μ' ἀκτινωτὴ κορῶνα!

2.

Γνωρίζω μιά... πῶχει ἐμμορφιαῖς κ' ἔχει στολίδια τόσα
Ποῦ τὰ φημίζει κάθε γλώσσα.

— Ἐχει τὴ χάρι τὴ λευκὴ, μοῦ λέει τὸ περιστέρι,
Μὲ τὴ θωριὰ ἢ ψυχὴ τῆς ταίρι.

— Ἐχει τὴ χάρι τὴ γλυκειά, μοῦ τῶχει πῆ τὰ ἡδόνι,
Μὲ τὸ χαμόγελο σκλαβώνει.

Ἐχει τὴ χάρι τὴν κρυφὴ, κι' ὁ ποιητὴς ἔμπροστά της
Ρωτᾷ:— Ποῦ τᾶχει τὰ φτερά της;

Γνωρίζω μιά πῶχει ἐμμορφιαῖς καὶ πλούτη καιστολίδια.
Ἄ στίχοι, φθυρίστε το ἔς τὴν ἴδια!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Συνήθως ὅστις ὀλιγώτερον ὑπολογίζει ὀλιγώτερον ἀπατάται.

* Ἀναμένειν σημαίνει κατέχειν διὰ τῆς ἐπιθυμίας, διὰ τῆς φαντασίας, — κατοχὴ πνευματικὴ ὑπερτέρα ἐνίοτε τῆς πραγματικῆς.

* Τὸ ν' ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς ἀγάπης ἐκείνου ὃν ἀγαπᾷ εἶνε θλιδερώτερον παρὰ ν' ἀπολέσῃ αὐτόν.

* Ὁ φόβος ἐξουθενίζει τὸν φόβος εἶνε ἢ ἦττα τοῦ πνεύματος ὑπὸ τῆς ὕλης.

* Τὸ πνεῦμα δύναται νὰ μειδιᾷ ἐν ᾧ χρόνῳ πονεῖ ἡ καρδιά

* Ὅσῳ μᾶλλον συγχωρεῖτε τὸν μὴ μετανοοῦντα διὰ τὰ σφάλματά του, τόσῳ μᾶλλον ἐνθαρρύνετε αὐτόν εἰς τὴν διάπραξιν νέων.

* Ἡ ὑπομονὴ μαλάσσει τὰς ἀγαθὰς καρδίας καὶ ἀποσκληρύνει τὰς πονηράς.

* Ἡ νεότης ἔχει ὅλην τὴν ὑπαρξίν ἐν τῷ παρόντι. Ἐκ τούτου τὸ μέγα θέλητρον αὐτῆς.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Σὰν ἀδερφό...

— Τί ἔχεις, μπάρμπα Γιάννη, καὶ κλαῖς;
— Μὴ ρωτᾷς. Ἐψόφησε ὁ γαίδαρός μου.
— Αἶ καὶ γι' αὐτό; ...
— Μὰ ξέρεις, τόσα χρόνια τόρα... τὸν εἶχα σὰν ἀδερφό

Τελειόφοιτος.

Μεταξὺ χωρικοῦ καὶ γαιοκτήμονος:
— Κάτι, ἀφεντικὸ, συλλογὴ ἔχεις;
— Συλλογίζομαι τί δουλειὰ νὰ βρῶ τοῦ γιου μου.
— Καὶ τώρα τ' εἶνε τὸ παιδί;
— Τελειόφοιτος.
— Ἄστον τὸ λοιπὸν τελειόφοιτο ὡς ποῦ νὰ βρεθῆ, καλλιότερη θέσι.

Ζήτημα καθαριότητος.

— Σε τί καιροὺς ζοῦμε! Δὲν μπορεῖ κανεὶς σημερὰ νὰ εὕρῃ παστρικὸν ἄνθρωπο.
— Σῦρε νὰ πλυθῆς!

Ἐνα ἢ δύο;

— Ἐχετε ἀδελφούς, κύριε Νικολάκη;
— Ναι, ἕνα μόνον.
— Ἐνα μόνον; Καλέ, τόρα ρωτοῦσα τὴν ἀδελφὴ σὰς καὶ μοῦ εἶπε πῶς ἔχει δὺ ἀδελφούς.